

Ավետիք Իսահակյան

Հեռու անտառում ծաղկում է հպարտ

Հեռու անտառում ծաղկում է հպարտ,
Ցնծում է գվարթ այն կաղնին հիմա,
Որ պիտի դառնա դագաղըս մի օր:
Եվ մահըս մոտ է, մոտիկ է այ՛նքան,
Որ ամեն անգամ հոգուս ականջով
Լսում եմ կաղնու սոսափյունը խոր ...

1928

Երևան